

REALITATEA

ilustrații

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

ANUL II, No. 32

25 August 1928

Pe terenul sportiv C. A. B. din București
ANTRENAMENT PENTRU OLYMPIADA DIN 1948

(Foto-Luvru București)

Omul care a evadat din viață

Intr-o bună zi s'a ivit pe ecran, surprinzător prin mască, prin inteligență și sensibilitate, un actor cu ochi oblici și cu chip de splendidă maimuță.

Sessue Hayakawa a stârnit interesul și a cucerit faima nu ca un număr de curiozitate ci ca un artist de cel mai bun calibrul. Cei cari l-au văzut, nu pot uita desigur câteva creații în care niponul a reliefat posibilități de interpretare pur și simplu uluitoare. Dealtminteri, grabnic și pretutindeni, Hayakawa a intrat în grațiile publicului de bună calitate, și de pretutindeni i s'au făcut propuneri strălucite. Era disputat de casele de filme și de teatrele cari ar fi găsit în el interpretul atâtor roluri. Era disputat deasemeni de femei.

Sessue Hayakawa zămbi. Sub avalanșa propunerilor de tot soiul, Hayakawa zămbia. Tot geniul unei rase care a uimit, impunându-se fulgerător în atâtea domenii, al unei rase care și-a spus cuvântul și care va mai avea ce spune, părea concentrat în actorul inteligent al cărui priviri reflectau căldura unei inimi generoase, deasemeni scâlpăririle unor vărfuri perfide de pumnal.

Amănuntele în legătură cu ele se băteau cap în cap. Nu se știa, precis, de unde vine, cine e și ce-a fost. O enigmă. Hayakawa zămbia. Nu confirma și nu dezmințea nimic, lăsând frâu liber închipuirii care-l învăluie în mantia legendei.

Dar într-o bună zi, Hayakawa dispărea. Unde. Nu știe nimeni. E căutat zadarnic. Niponul dispăruse enigmatic, așa cum apăruse.

Niponul a murit. Alte versiuni, alte legende în jurul morții lui. Se spune că a murit asasinat; într'un bar new-yorkez, că și-a pierdut viața într'un accident în Filadelfia și, totodată, că, ruinat la Monte-Carlo și-a răpus viața cu un foc de revolver. Pe vre-o trei morminte, pe două continente, admiratoarele vărsau lacrimi și așterneau flori.

Anii treceau. Lumea nu vroia și nu putea să-l uite. Stăruiau în minte câteva realizări excepționale, — și-un sfârșit enigmatic.

Deodată, — stupefacție. Hayakawa nu a murit. Sessue Hayakawa trădește. După ani de investigații infructuoase și de versiuni, care de care mai bizare, s'a aflat că actorul japonez n'a murit. Trăia teafăr și mai cu seamă necunoscut, cu alt nume și cu alte preocupări, actorul în jurul căruia se țesuse vălul legendei. Ziarele străine au coloanele pline. L-au asediat reporterii, în regiunea depărtată din Statele-Unite, unde enigmaticul japonez se refugiase, cu câțiva ani în urmă, în strălucită și plicticoasă glorie.

Căci Hayakawa de glorie fugise. Era tânăr. Vroia să guste viața. A început să joace, crezând că astfel va putea să câștige atât cât avea nevoie pentru a trăi. A început să joace, crezând că va putea să ajungă la o notorietate care să nu fie incomodă în primul rând.

S'a pomenit deodată celebru, coplesit de manifestări care îl înspăimântau, sădăit de propuneri și de indiscreții supărătoare.

Hayakawa era nipon. Alt aluat sufletesc. O altă concepție de viață. Niponul nu se înfricoșează atât de loviturile soartei, — le primește cu resemnare, e pregătit pentru a le îndura; cât despre dărnicia aceasta îl surprinde, îl plictisește și n'o crede.

Era nipon. El nu ceruse vieții atâtă cât ea s'a apucat să-i arunce în față.

Altăineva ar fi primit cu ambele mâini satisfacțiile care plouau peste capul lui Hayakawa. El vroia să trăiască. Nu putea să trăiască. Dela directorul unei mari întreprinderi de filme care căuta să-l atragă cu angajamente princiare, la reporterul iscusit care se ținea după el, și de la acesta la matroana care vroia să-l aibe ca amant, până la copila de cincisprezece ani, care vroia să-l aibe de bărbat, care-i cerea autograf

și care dormea sub pernă cu fotografia lui, — cercul admirației și al afecțiunii se strângea și îl îndușea.

Atunci a evadat în împrejurări enigmatice, din lumea și din viața în cari intrase la fel de enigmatic. Trăia necunoscut, departe undeva, sub alt nume și cu alte preocupări. Iși aparținea. Ajungeau până la el, acolo, versiunile cari-i precizau moartea și locul de veșnic odihnă.

Hayakawa zămbi. Gusta voluptatea de

a trăi atunci când toată lumea îl credea mort. Căci e o voluptate să poți sta printre oameni, atunci când ei, grabnic și cu regret, binevoesc să te așze în lumea umbrelor.

...Zmuls din ungherul în care se refugiase, Hayakawa meditează acum, cu sufletul nipon, că lumea e detestabilă atunci când te ignoră sau când te dușmănește, — și că nesuferită atunci când te iubeste, sau, mai bine zis, când vrea să te iubească.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

Se află printre noi, venit pentru odihnă, mareșalul Pilsudski. Indatoririle și răspunderile Statului la a cărui creiere și consolidare a contribuit cu o pasiune, un devotament și o energie cari caracterizează temperamentul adevăratului luptător, au impus mareșalului câteva săptămâni de repaos absolut necesar și bine meritat.

Desbrăcat de ceremonialul oficial, marele luptător gustă ca orice simplu particular, surmenat de muncă, voluptatea odihnei. Să-i respectăm odihna! E chipul cel mai nimerit de a-i arăta simpatia ce poporul nostru îi poartă. Căci în mareșalul Pilsudski vedem deopotrivă și pe conducătorul unui stat vecin cu care trăim în relații de bună prietenie, — și pe luptătorul pentru democrație pe luptătorul care a plătit curajul de-a avea o credință, cu treceri prin pușcăriile țarismului și cu primejdii cari i-au pus nu numai odată viața în joc.

O strălucită primire a fost făcută Duminică escadrilei de aviație care, în raidul aerian al Micii Antante, a reputat o

victorie strălucită, răsfângând asupra țării luminile unui prestigiu măgulitor.

Biruința reputată de aviatorii români arată stadiul înaintat la care a ajuns aviația noastră și-i deschide largi perspective în viitor.

Un alt eveniment al săptămânii, — dar nu îmbucurător, — e chestiunea fraudelor din Dâmbovița. S'au produs numeroase arestări, printre care și aceea a doi deputați, și, în momentul când scriem buletinul acesta, sunt anunțate alte câteva arestări.

Natural, scandalul îmbracă un caracter politic prin calitatea celor implicați. În sânul guvernului se manifestă fricțiuni serioase, numeroși parlamentari luând apărarea celor doi deputați majoritari arestați și căutând să arate că instruirea afacerii a fost condusă cu patimă dintr'o anumite parte sau din anume părți.

Alegerile din Grecia au fost pătate cu sânge. Fostul ministru Kafandaris a fost ucis. Fostul dictator Pangalos a tras focuri de armă. Violenta alegerilor demontrează stările de spirit din Grecia, — țară prea mult frământată de luptele politice, țară al cărei orizont e încă întunecat de norii amenințatori.

Venezelos, care a întrunit majoritatea sufragiilor poporului, primește o moștenire grea. Va izbuti el să potolească furtuna și să-și îndrume țara pe calea înțelegerii și a muncii constructive?

Rămâne de văzut.

Peste două zile urmează să fie semnat pactul Kellogg. Importanța faptului, semnificația lui morală superioară, nu scapă nimănui. Ceeace părea altădată un vis, un vis subversiv chiar, devine sub ochii noștri o realitate. Pactul Kellogg înseamnă condamnarea definitivă a războiului, — vestigiul rușinos al trecutului.

Approape toate statele au aderat la pactul acesta, arătând, prin conducătorii lor cari sunt expresia voinței națiunilor, că doresc să trăiască în bună armonie și că, în orice caz, nu războiul e calea indicată pentru rezolvirea conflictelor.

† LOCOTENENT AVIATOR PETRE
DIACONESCU

S'a nscut în comuna Berevoești Ungureni (jud. Muscel) în anul 1899. A intrat în aviație în 1921 și după-ace-a studiat la școala de pilotaj în țară a absolvit cursurile școlii de bombardament din Cazaux. (Franța).

Moartea îl pândia cu ghiara ei aprigă și locotenentul Diaconescu a murit într'un accident groasnic de aviație întâmplat săptămâna trecută la Constanța.

Vestmântată 'n lux de pagini,
Cu portrete și imagini,
Leagănd actualitatea.
Glume, jocuri, proză fină,
Un bazar cât o grădina,
Iată ce-i „Realitatea”.

SBURĂTORII

D. TEMISTOCLE ALEXANDRESCU, ajutor de primar de albastru primește botezul aerului în avionul pe care sectorul său l-a donat aviației civile.

Colonel aviator JEAN CAPȘA și lt. colonel DAHINIEN, comandanții aviației comerciale.

CU AVIONUL DEASUPRA VALURILOR
Locot. OCOLEANU și ing. E. MENDEL sboară de la Constanța la Mangalia.

UN AVION DONAT AVIAȚIEI CIVILE

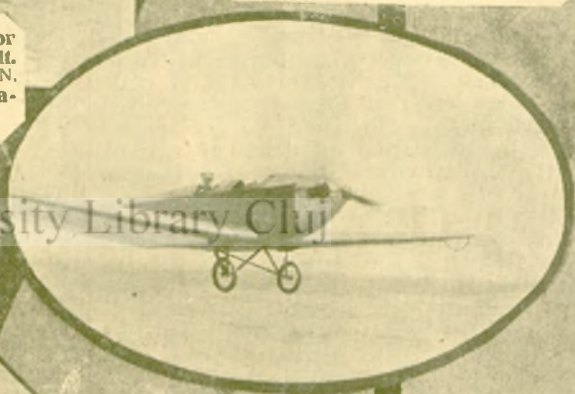
Culoarea de albastru a capitalei a donat aviației civile un avion. Fotografia noastră a fost luată cu prilejul botezului acestui avion.

PRIMUL AVION CONSTRUIT ÎN ȚARA, LA BRAȘOV,

a fost lansat zilele acestea. Ilustrația noastră înfățișează avionul care a sburat condus de d. căpitan ROMEO POPESCU. MOTIȘOR MATEESCU, fiica prefectului de județ, o fetiță de 10 ani, a primit botezul aerului odată cu avionul.

LA MAMAIA DUPĂ BAIE: Aripa avionului: cabină de îmbrăcat.

O ATERIZARE ÎN CÂMP: sătenți privesc curioși, mijlocul modern de locomoție.

Un avion aterisează pe muntele Jungfrau

Al doilea în înălțime din piscurile Alpilor elvețieni, muntele Jungfrau a văzut

pentru prima oară un avion, aterizând pe platoul său.

Platoul acesta se află la o înălțime de 3450 metri. Aviatorul, care s'a urcat până acolo, aterisând, se numește Lusser, și e un

bun inginer neamț din Stuttgart. Avionul, un aparat de sport Daimler 40 P. S., avea în loc de roți, skiuri. De pe platou inginerul Lusser a executat mai multe sboruri reușite și cari vor mai dura încă vreo câteva zile.

Jack London

„Un hoinar din mila Domnului”

Povestea vieții sale, de **BALDER OLDEN**

(în românește de **LIVIU MIRON**)

(1)

100 de rânduri pe zi era programul său, când își începu cariera de scriitor și la el rămase toți cei 18 ani, câți mai avu de trăit. Pe lângă asta, studii, conferințe, corecturi de cetit, propagandă socialistă, corespondență, etc., așa că cele 100 rânduri nu trebuiau să-i ia niciodată mai mult de 3 ore.

Socotiți: 18 ani × 360 zile × 100 rânduri = exact opera lui Jack London. Cincizeci de volume au apărut, iar alte trei volume, — majoritate lucrări ziaristice, — sunt în manuscris, gata de imprimat. Sunt romane, nuvele, schițe, fin cizelate, care zilnic cresc în admirația continentelor.

Intrat în atențiunea opiniei publice, viața acestui proletar-intelectual, ajunsă curând un ce, la ordinea zilei, iar opera lui, era clasată drept cea mai bună, contemporană. Ziarele și critica, vorbeau zilnic despre el, sau opera lui, se plătia enorm, pentru rândurile lui sau scrieri cari se puteau apropia de atmosfera creată de dânsul, i se ofereau angajamente strălucite, pentru ceea ce producea, par'că toată viața lui, n'ar fi călătorit pe catarguri și tampoane!

Atunci intră și în viața lui, o evreică inteligentă și iubitoare, femeia pe care o găsim în biografia oricărui artist european. Aceasta, recunoscând divinității din scrisul lui, și îi privi succesul, ca pe propriu-i interes vital. Se produse astfel, acel estetic schimb de scrisori cu această Ana Strunsky, care mai târziu, a fost publicat sub titlul de: „Discurs filozofic asupra dragostei”.

Timpuria și nefericita căsătorie, nu l-a scutit nici pe el, într-o vreme, când criza și nevoia, îl impresurau încă.

Apoi, copiii veniți prea degrabă, pentru situația lui materială, a doua căsătorie, veșnicul schimb de locuințe, nervozitatea nelipsită oricărui intelectual, dorul unei mici proprietăți și al unui cămin propriu și dorința vie, de a-și vedea terminate operele, îl ilustrară în acea epocă.

Scriitorul, era creat, dar „hoinarul din mila Domnului”, nu era încă mort. O telegramă din New-York: „Când pulești fi gata de plecare în Mexic, pentru reportajul asupra războiului civil?”, primi răspunsul, „Măine sunt gata de plecare”. Totodată, notă în carnet: „Mi lipsesc 50.000 de cuvinte la romanul meu, dar acum le voi scrie”.

La 3) de ani, în 1904, Jack London, era corespondent de război în Manciuria, trăia în cartierul unui general de etapă, avea casă, cal și servitor, dar văzu din război, tot atât de mult, cât și ceilalți corespondenți americani și europeni. Adică, nimic. Aceasta însă, n'o putea suporta eternul vagabond, care era obișnuit, să-și culeagă „materia”, pe câmpiile de luptă ale vieții. Se înapoie desamăgit, se rușină de materia trimisă ziarului din etape și se jură să nu mai devină vre-odată, corespondent de război.

Cutremurul din 1906, care a dărâmat San-Francisco, îl găsi pe Jack London la Oakland, în regiunea distrusă. Și proprietatea lui, avu de suferit; în jurul lui domnia disperarea și o panică, cum rar s'a pomenit în vre-o regiune sinistrată. Dar cel mai important rămânea pentru el, tot descrierea acestora în 2500 cuvinte, cerute telegrafic de „Colliers Weekly” și plătite cu un sfert de dolar cuvântul. În aceeași zi, se apucă să scrie „articulul celor 25 de sute, de cuvinte”.

1) Inceputul acestei biografii s'a publicat în numărul 31 al „Realității Ilustrate”.

Titlul este semnătura autografă a mare-lui scriitor.

Onorariul de 25 cenți, pentru cuvânt, a fost recordul de remunerație, al lui Jack London. Ce-i drept însă, n'a lăsat niciodată prețul cu mult mai jos, volumele lui apăreau în ediții uriașe și aurul curgea gărlă.

Se hotărî să plece într-o călătorie prin lume, pe yacht propriu. Conveni cu revista pentru care lucra, să-i trimită impresii maritime, cu obligația de a contribui cu 3000 de dolari, la construcția yachtului. Voia să dea acestuia numele revistei, dar hărățul de critică, renunță la botez și-l apostrofă pe editor: „Colosal, domnule! Toată lumea crede că d-vs. fmi construiți yachtul, suportați toate cheltuielile mele și-mi plătiți și-un onorariu princiar...”

După primul yacht „Snark”, urmă în 1910, „Roamer”, mai mare, mai confortabil, cu bucătar și servitori chinezi. „Roamer” nu se poate traduce altfel, decât hoinar al sufletului”. Charmian, a doua lui soție, îi rămase tovarășe de drum și de viață. Văzură Honolulu și Marea Sudului, Australia și Mexicul, depe puntea proprie. Proprietarul vasului era totodată căpitan, prim-ofițer de bord și medic al bastimentului, zilnic, continuă să-și scrie cele 100 rânduri obligatorii. În toate porturile, invita cunoscuți și necunoscuți, iar când fu întrebat: „Dece sunteți totdeauna 12 persoane la masă?” răspunse prompt: „Pentru că nu încep mai multe!”

Câte-odată, în acești ani de călătorie, îi apărea lui Jack, câte-o figură cunoscută, oțelită de necazuri și griji și atunci, prin generozitatea sa demonstră, că nu uită niciodată, pe vechii lui tovarăși de suferință.

„A fost frumos, vesel și puternic, ca un zeu grec!” spunea necroloagele, după moartea sa.

La 40 de ani, Jack London era fermier în California, plantase zeci de mii de eucalypti, creștea cai frumoși, avea câini și un yacht și știa că în toate tranșeele, spitalele, lazarele și în toate casele în care se vorbea englezește, numele, opera și persoana lui, sunt iubite și admirate.

Gazetele, își disputau cu înverșunare, cele 100 rânduri zilnice ale lui; femei sensibile, îl asaltau cu scrisori și cereri de autografe și nu exista un tânăr debutant, în literatură din Australia până la Alaska, care să nu ceară avizul maestrului, asupra lucrărilor sale.

Își iubea copiii și după scrisorile existente, Charmian, era pentru el, adevărata femeie și soție.

Cu toate acestea, suferea de mari depre-

Excursie la mănăstirea Turnu

Mănăstirea Turnu de lângă Călimănești, a fost ridicată sub Grigore Ghica Vodă.

Un monument arhitectonic românesc. Fotografia pe care o reproducem, a fost făcută de d. Traian Biciolla, colaboratorul nostru, într-o excursie.

siuni interne, insomnii și un desgust de origine necunoscută, care-l consumau.

Și acest corp oțelit, fu distrus în câțiva timp de delir. Inima și creierul, fură roase de uremie. Și atunci, trecu prin acele senzații ireale, pe cari le-a descris atât de perfect în „Alcoolul rege” unde vagabondul beat, nu vrea să se mai despartă de vizunile pe cari i le provoacă beția, și în delirul său, revedea lucrurile dragi și îndepărtate, unde-și petrecuse aventurile își revedea tovarășii cu cari hoinărise prin lumea largă. În agonie, parcurea din nou, labirintul mizeriilor omenesci și la 40 de ani, sufletul său nobil, porni în vagabondaj, spre sferele senine.

A fost cel mai fecund scriitor american, cel mai realist și cinstit în observațiunile sale iar opera sa, este tradusă în toate limbile civilizate din lume*).

*) Biblioteca „Dimineața” și „Lectura”, au publicat din nuvelele acestui mare scriitor.

Vagabonzi

Urechile și caracterul

S'a observat, că oamenii de seamă, cugetătorii și intelectuali, aveau urechile conformate. Așa de exemplu, acele ale lui Napoleon, erau foarte regulate, cu lobul rotund, dar veșnic albe, semnul unui caracter rece și dominator.

Urechile cari roșesc ușor, sunt dimpotrivă indicele unei firi iubitoare și devotate.

Cu cât lobul e mai mic și mai subțire, cu atât spiritul e mai delicat și mai rafinat.

Atunci însă când urechea, fie ea chiar foarte fină, e colțuroasă și ca dantelată, denotă o natură iritabilă, dacă nu chiar rea.

Persoanele inzestrate cu daruri muzicale, au urechile foarte largi și deslipite mult de craniu.

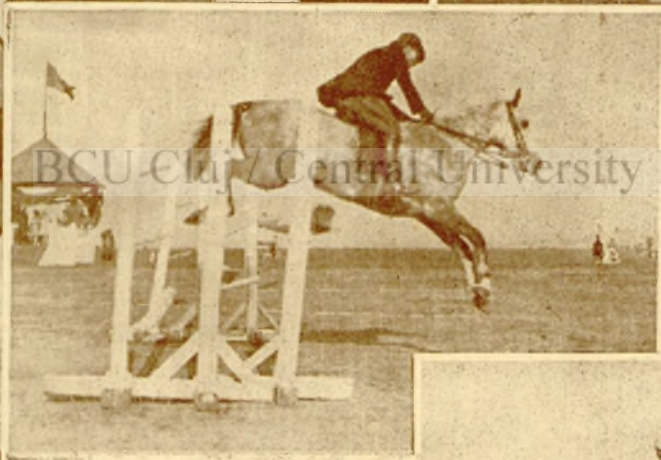
Urechile asemănătoare cu cele de sus, dar groase, sunt dimpotrivă semnul celor mai grosolane instincte.

Sunt însă pentru unele cazuri, — din ferici, — excepții.

Concurs hipic în Oradia Mare

În luna trecută a avut loc la Oradea-Mare un concurs hipic organizat de regimentul 5 roșiori. Dl. căpitan H. K., prietenul nostru și un amator fotograf deosebit de talentat, a luat pentru „Realitatea Ilustrată” instantaneele admirabile pe care le reproducem.

OLIMPIADA AMSTERDAM 1928

Diva olimpiadei, MISS CATERWOOD (Canada) in paos și la lucru.

Francezul EL OUAFI, campionul Maratonului, la sosire.

MISS ROBINSON (Australia), campioană la alergări feminine, pe 100 m.

HAMM (America), campion la sărituri în lungime (7³/₄ m.)

Americanul PADDOCK, campion la alergări pe 200 m.

KUCK

(America), campion mondial la aruncări de greutate.

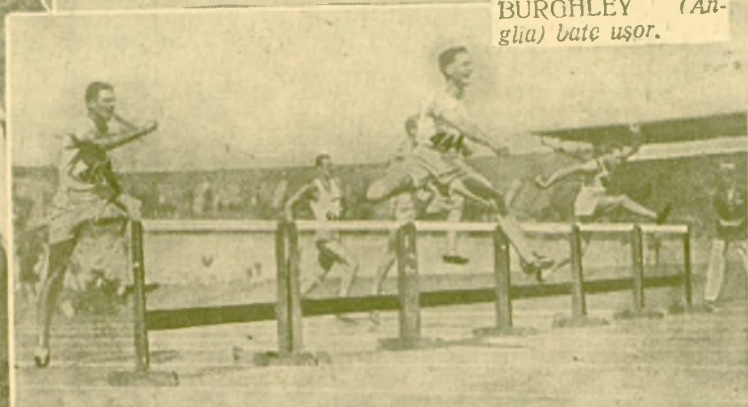
HOUSER (America) și-a bătut toți concurenții, la aruncări de disc. (47,32 m.)

D-ra HELENE MAYER-Offenbach, (Germania), campioană mondială feminină, de floretă.

Finala în cursa de 800 m. garduri. LORD BURGHLEY (Anglia) bate ușor.

LOWE, cel mai iubit sprinter al Angliei, a bătut alături de Lord Burghley, în cursa de 800 m. garduri.

Americanul CARR, campion la sărituri cu prăjină (4.20 m.)

Oamenii sunt făcuți din carne

Nuvelă de JACK LONDON

Cel care pândea se apropie de colțul strădei spre a privi la încrucișare, dar nu văzu nimic deosebit, afară de petelele de lumină reflectate din loc în loc de becurile electrice. Dânsul părea că este numai o umbră de om, care alunecă în tăcere, cu mișcări scotite, în semiintunericul acelei nopți.

Era însă foarte agitat, ca un animal sălbatic în cușcă, cu atenția încordată, spre a percepe cel mai mic șgomot, cea mai neînsemnată mișcare. Pentru ca un altul să se fi putut strecura fără să-l simtă, în sfera lui de observație, ar fi trebuit ca acela să nu fie decât o umbră, încă mai subtilă decât el.

În afară de senzațiile pe care le primia din lumea din afară, transmise de simțurile sale, el mai avea un fel de presimțire subconștientă a tot ce se petrecea în jur. Simția bunăoară că în casa în dreptul căreia se oprise pentru o clipă, locuiau copii. Totuși, acest fapt nu-l știa printr'o informație directă, prin vre-un efort de percepție. Impresia era atât de instinctivă, încât nici dânsul nu-și dădea seama de felul cum o primește. Dar dacă s'ar fi produs vreo încurcătură, în legătură cu această casă așa încât să fie nevoie de acțiune din parte-i, dânsul ar fi lucrat sub convingerea neclintită că în casă se găsesc copii.

Tot astfel, fără să știe cum, ar fi putut spune că pașii ce se apropiau de pe strada vecină, nu vestiau nici un pericol. Fără să vadă pe drumet, el știa că e un trecător pacinic, care se grăbește spre casă. Chipul trecătorului se ivi la răspântie și dispăru apoi, în susul stradei.

Cel care stătea la pândă, observă cum o flacără luminează fereastra casei din colț și când acea flacără muri, el își dădu seama că fusese a unui chibrit, care se stingea. Aceasta nu era decât identificarea conștientă a unor fenomene obișnuite, și imediat îi scăpăra prin minte gândul: „A vrut să vadă ce oră e”.

Într'o altă casă o odaie era luminată. Lumina ardea domol și dânsul presimția că era odaia unui bolnav.

Dar toată atenția lui era îndreptată spre casa de peste drum, așezată la o egală depărtare de cele două colțuri. O privia cu multă grijă. Pașii și privirile lui, ori încotro ar fi mers, sau s'ar fi uitat, se întorceau mereu spre dânsa. Această casă nu avea nimic neobișnuit, afară de fereastra deschisă, deasupra verandei. Nimeni nu intra și nu eșia dintr'însa. Nu se auzia nici un șgomot în interiorul ei. Nu avea nici o fereastră luminată, și nici nu se observau măcar licăriri trecătoare. Totuși ea era punctul central de observație pentru el. O privia cu atenție, după fiecare scrutare a împrejurimilor. Cu toată cunoașterea stărilor de lucruri, părea că tot nu se încrede.

Deși neturburat de pașii drumetului întâmplător, dânsul era tot atât de atent și de sensibil, ca și un cerb speriat. Își dădea seama de posibilitatea de existență a altor pândiri din întuneric, pândiri agere, la fel cu a lui, atât în mișcare, în percepere ca și în instinct.

La o mare distanță, pe stradă, zări un chip mișcându-se. Și dânsul pricepu că de astădată nu mai era un trecător întârziat, ci amenințare și pericol. Fluieră de două ori spre casa de peste drum și dispăru apoi asemenea unei umbre, cotind după colț. Aci se opri și privi îngrijorat de jur im-

prejur. Încredințându-se că pericolul a trecut, se reîntoarse în colț, spre a cerceta apariția care se apropia. Prevăzuse bine, era un polițist.

Trecu în colțul opus și de aci se uită îndărăt, la locul de unde plecase. Văzu pe polițist trecând, urmându-și calea fără grijă. Atunci dânsul de inapoie, paralel cu direcția acestuia și-l privi din colțul următor, cum se îndepărtează. Când nu se mai zări, se

— „Am fost prea ocupat, ca să pot face socoteala, dar de bună seamă că e gras. Atâta pot să-ți spun Jim, e o afacere grasă. Nu-mi pot da cu ideea cât e de grasă. Așteaptă până ajungem acasă”.

Jim îl privi scrutător, la lumina becului dela răspântia următoare și observă că fața lui era puțin trasă, iar mâna stângă îi dorea.

„Ce ai la mână?” întrebă dânsul

reîntoarse la locul de unde plecase. Fluieră odată spre casa de peste drum și după un scurt răstimp fluieră iară. Aceste două fluierături erau menite să dea siguranță, după cum cele dinlău trebuiau să prevină.

Se văzu o formă neagră cum creștea pe acoperișul verandei coborând încet dealungul unui stâlp până la scara de piatră a casei. Se dete jos apoi pe trepte și eși printr'o poartă mică de fier. O apucă pe trotuarul opus, până îl întrevi și încrucișându-i calea la răspântie, îi ieși înainte. Alături de noul venit părea un om de statură mică.

„Cum a mers, Matt?” întrebă dânsul. Celalt mormâi câteva cuvinte nedeslușite și-și urmă calea liniștit. După câțiva pași spuse: „Cred că am pus mâna pe marfă”.

Jim înghiți în tăcere, așteptând în întuneric, alte lămuriri. Trecură astfel prin mai multe strade și dânsul deveni nerăbdător:

— „Ei ce e cu marfa aceea? — întrebă Jim. „Ce fel de afacere ai făcut, spune-mi?”

„Mușteriu meu m'a mușcat. Nădăjdiesc că nu voi turba din asta. Am auzit că din mușcatură de om poți turba, e ade-vărat?”

„S'a împotrivit, așa-i?” întrebă Jim nerăbdător. Celalt mormâi.

„N'am văzul om să vorbiască atât de greu ca tine” — izbucni Jim enervat. — „Spune ceva, n'o să pierzi nimic dacă vorbești!”

„Mi se pare că i-am sucit nițel gâtul” — veni răspunsul. Apoi explicând: „m'a atacat”.

„Ai lucrat cu dibăcie, n'am auzit nici un șgomot”.

„Jim — spuse celalt cu seriozitate — e chestie de spânzurătoare. I-am făcut de petrecanie. Am fost silît. A sărit din pat asupra-mi. E nevoie să ne ascundem undeva”.

Jim fluieră printre dinți în semn de aprobare.

„M'ai auzit când am fluierat?” — întrebă dânsul fără legătură.

(Citiți urmarea în pagina 48)

OAMENI FAPTE SI IDEI

ȘI PUMNII GREI, SE POT OCUPA CU ARTA DELICATĂ: **GENE TUNNEY**, campionul mondial de box, cântă admirabil la hară.

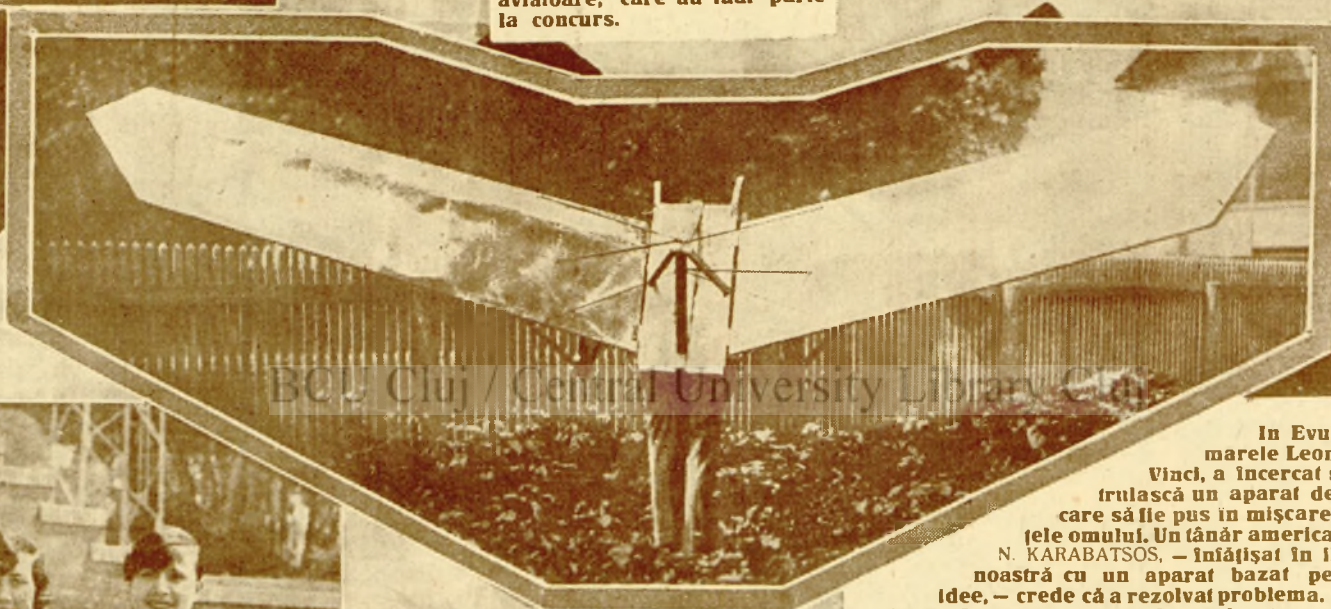

Aviatoarea japoneză **KEIGEN BOKU**, (în mijloc) a câștigat concursul de aviație dela **Osaka** la Tokio. Alături, sunt alte două aviatoare, care au luat parte la concurs.

**CUM A ÎMBĂTRĂ-
NIT WILHELM**

Ultima fotografie a **EX-KAISERULUI WILHELM**. — împreună cu actuala-i soție și fiica sa vitregă, la **Doorn**, în Olanda.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În **Evul-Mediu**, marele **Leonardo da Vinci**, a încercat să construiască un aparat de zburat, care să fie pus în mișcare, de brațele omului. Un tânăr american, **PETER N. KARABATSOS**, — înfățișat în ilustrația noastră cu un aparat bazat pe aceeași idee, — crede că a rezolvat problema. Sperăm însă, că nu se va angaja la un zbor transoceanic...

Doă interesante costume de baie, purtate pe plaja dela **Riviera**. Fiecare costum, are pictat pe el, câte-o scurtă fabulă.

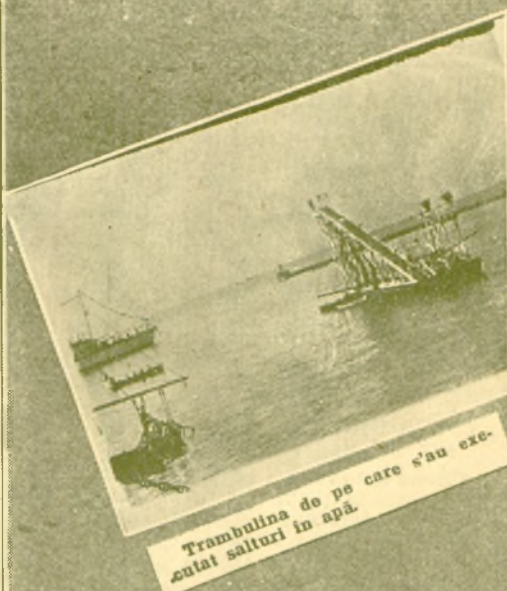

**EXPERIENȚA ȘI VÂRSTA SFĂ-
TUITOARE!** Celebru pictor marin, **N. L. WYLLIE** — în vârstă de **77** ani, — dă întâia lecție de navigație, micel și drăgălașei **Edwina**, fetița unui nou ofițer, primit pe iachtul său.

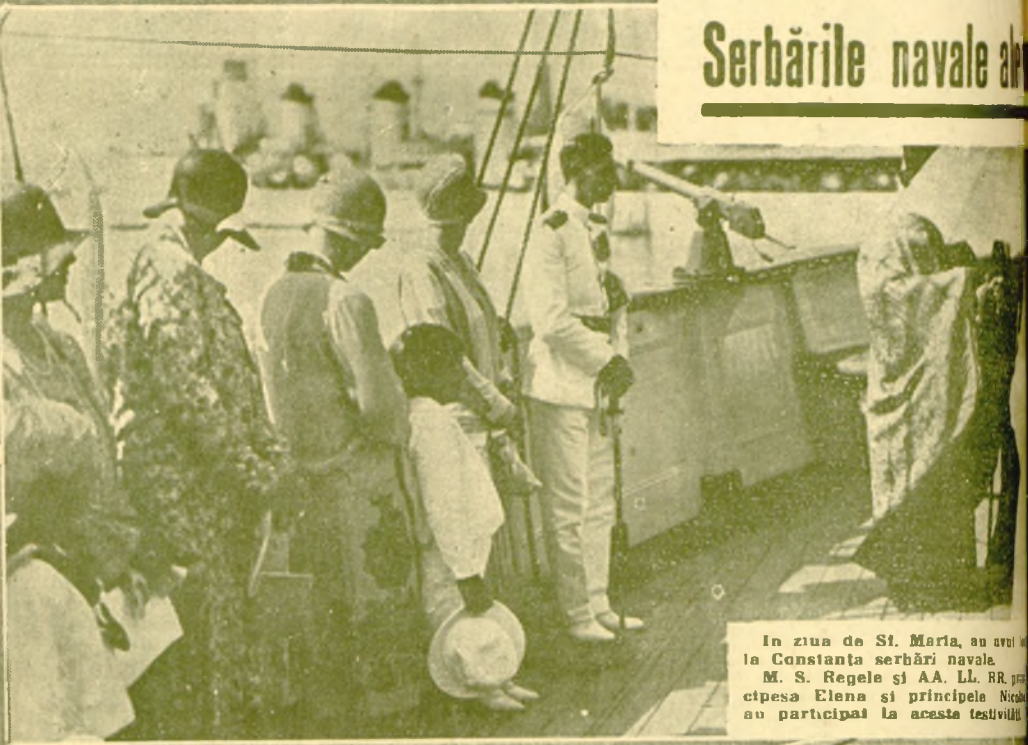

Sub cupola unui edificiu din **Hanovra**, — în înălțime de **56 m.** — s'a instalat un observator astronomic, prevăzută cu aparatele cele mai moderne.

Serbările navale ale

Trambulina de pe care s'au executat salturi în apă.

În ziua de Sf. Maria, au avut loc la Constanța serbări navale. M. S. Regele și AA. LL. RR. prințesa Elena și principele Nicolae au participat la aceste festivități.

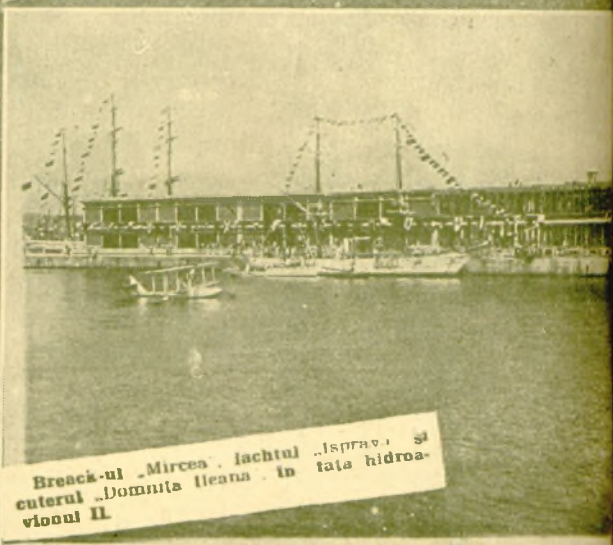

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Fotografiile pe care le reproducem au fost luate special pentru "Realitatea" în decursul serbării.

Câștigătorul cupei la demnitate.

Breach-ul "Mircea", iachetul "Isprav" și cutterul "Domnița Elena" în fața hidroavionului II.

Armata la Constanța

Fotografii trimise de d. Traian Biciole

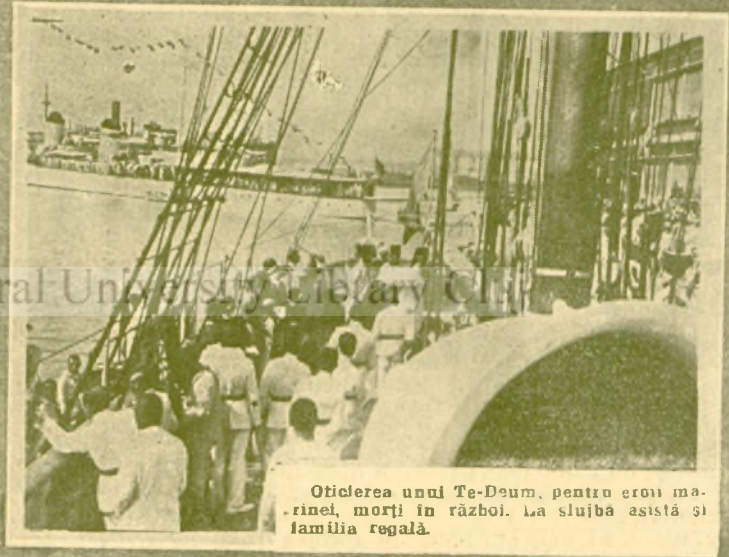
Autoritățile așteptând sosirea familiei regale, (pe chei se află d-nii: general Angheliescu, vice-amiral Scozzari, V. Sasso, etc.)

Distragătorul Mărăsești și hidro-avionele.

Fotografiile pe care le reproducem au fost luate special pentru „Break-outea” în decursul serbării.

Otocierea unui Te-Deum, pentru eroii marinerii, morți în război. La slujbă asistă și familia regală.

Unul din școlii sosii la Constanța cu elevii școlii navale portuane din Danzig

Break-out „Mircea de unde familia regală a privit desfășurarea serbării.

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODEANU

Filmul „Doamna divină“ va fi foarte spectaculos

Filmarea celui mai magnific film, din punctul de vedere al distribuției și însemnătății istorice, al companiei First National, se apropie de sfârșit.

În „Doamna divină” faimoasa stea Corinne Griffith dă dovadă de un talent pe care încă nu l-a arătat până aci iar celebrul director de scenă Frank Lloyd, arată întreaga sa măiestrie.

Subiectul este scos din nuvela cu același titlu, a scriitorului E. Barrington și e vorba, de o poveste de dragoste petrecută între Lady Hamilton și Lordul Nelson. În film sunt redată foarte interesante scene istorice cum sunt de pildă: Bătălia dela Trafalgar, bătălia depe Nil, și alte multe scene de mare montare și mulțimi.

În rolul Lordului Nelson apare Victor Varconi și H. B. Warner în rolul Lordului Hamilton. Ian Keith intruchipează greaua caracterizare a primului amant al Ladyei Hamilton, Greville. Actorul faimos Romney e jucat de William Conklin. Marie Dressler, Dorothy Cummings, Helen Jerome Eddy și Montagu Love sunt câteva personalități cari dețin celelalte roluri.

Pentru filmarea luptelor navale, a fost nevoie ca timp de trei săptămâni încheiate compania întregă să fie pe ocean imbarcată în vapoare de război special echipate, la o depărtare de 100 mii de coasta Californiei. Actualmente se fac filmului ultimele retușări în studiourile companiei.

Ecouri cinematografice

SUNRISE marele film realizat de Murnau pentru firma „Fox” și având ca principali interpreți pe Janet Gaynor și George O'Brien continuă seria succeselor în străinătate.

În Spania i s'a decernat și medalia de aur, care se dă celui mai bun film dintr'un sezon. La noi nimeni nu se gândește să-l achiziționeze?

PENTRU A FI mai „în notă” în apropiatul ei film, Janet Gaynor s'a angajat ca vânzătoare într'un mare magazin din New-York.

PAT ȘI PATAÇON cunoscutii stari danezi au fost angajați de British International-film, pentru o serie de filme comice. Primul va avea ca titlu **The Film and the Fan** și se va turna la studio-ul din Elstree.

— „Oh! tată, tată, uite peștele e la tine!”, strigă mica Mary Anna Jackson, în timp ce Raymond Alekes și Ruth Hiatt se căscănesc să prindă peștele.

Rezultatul anchetei

„Pe care-l preferați?”

Suntem mulțumiți. Ancheta pe care am deschis-o în numărul 29 al revistei a avut un rezultat strălucit. Zilnic ne-au sosit sute de scrisori dela cititoare care-și arată preferatul, felicitându-ne totodată pentru ancheta organizată.

Din mii de scrisori pe cari le-am clasificat, am ales pentru fiecare artist, câte una mai reușită pe care le vom publica pe rând, urmând ca la sfârșit să dăm rezultatul general.

În acest număr publicăm câteva strofe ale unei eleve de liceu, ce se ascunde sub pseudonimul de „Mărcuța”?

Versurile sunt adresate lui Willy Fritsch:

Preferatul meu

Imi amntesc, când ne jura
Dupe ecranul luminat,
Că „Willy” nu se va 'nsura.
Ci cavaler va rămânea...
Și totuși, ne-a trădat!!

Azi, este om căsătorit;
Căci comediantul prefăcut,
A sărutat, s'a sbenguit
Cu-atâtea stele și 'nsfârșit,
În cursă a căzut!

O stea, de genul FEMENIN,
Cu ochi plini de păcate,
Cu corpul parfumat, divin,
Cu piciorușul mic și fin,
Ni le-a răpit la toate.....

.....Dar totuși, te ador și-asa!
Căci dacă lângă alta sezi
Și 'n reverie te lansezi,
Te fericesc și vreau cu ea,
Câte ocazii vei avea,
Într'una să filmezi.

MĂRCUȚA

Ne-am propus, — ce-o fi să fie —
Dar prin cele ce vom scrie, —
Să distrăm societatea,
Să descoperim prinosul
Artei, și slăvind frumosul,
Să avem „Realitatea”.

KARL DANE, star al companiei Metro-Goldwyn-Mayer, în tâmpină pe M. Gustafson, președintele uniunii cântăreților suedezi de pe coasta Pacificului și Madame Marie Sidenius Zenti, so-listă în timpul filmării „Dragostei frățești” în care figurează Dane și George K. Arthur.

Un grup regal din sudul Nigeriei

Seful indigen Auyama, rege al ținutului Enogu, — un stat din sudul Nigeriei, — stând pe tron alături de regala-i consoartă și presupusul prinț de coroană. Sub picioarele goale se vede așternută o minunată blană de leopard.

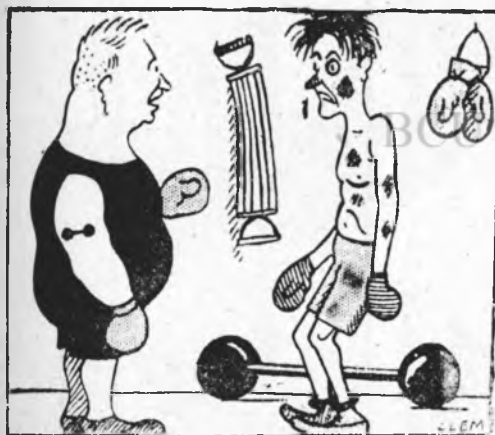

Serbările de 10 ani, ale Constituției din Germania

La Berlin au avut loc mari serbări cu prilejul împlinirii a zece ani dela introducerea noiei Constituții.

Fotografiile noastre înfățișează pe președintele Hindenburg, în loja din Reichstag, ascultând cuvântările.

La stânga: Cortegiul tineretului.

— Prin urmare, suntem înțeleși: a doua lecție, mâine, la aceeași oră...

— Maestre dragă, n'aș putea-o obține... prin corespondență?...

Femeile fumează din ce în ce mai mult

Armata femeilor fumătoare, ia proporții fantastice. Un exemplu în această direcție, ni-l oferă ultimul raport al comisiei economice engleze. Iată ce spune, între altele:

„Pe când în Regatele Unite ale Britaniei, consumul anual de tutun, era de 2.4 pfunzi pro cap de locuitor, în 1927 a crescut la 3.4 pfunzi. Această creștere nu e explicabilă, decât prin faptul, că femeile fumează mult țigarete.

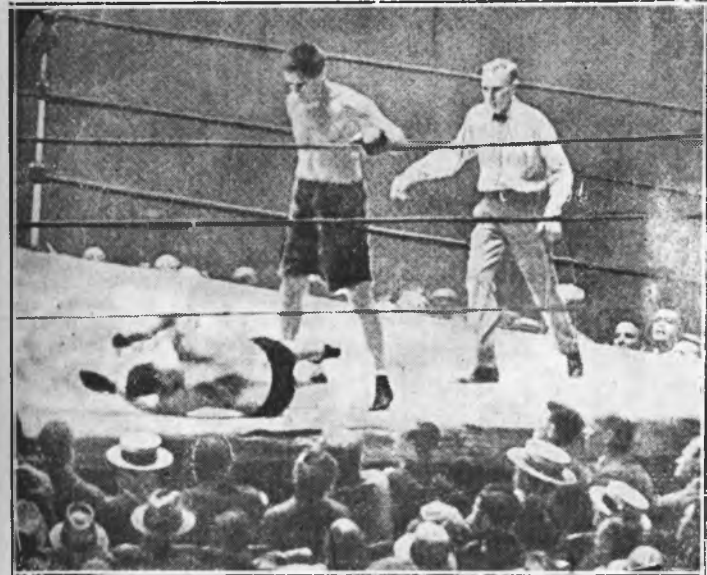
În 1907, s'au întrebuințat 71.1% tutun de pipă, 23.8% țigarete și 5.1% țigări de foi.

În 1924 s'a întrebuințat 58.5% din cantitatea totală a tutunului, pentru țigarete, 40% pentru pipă și 1.5% pentru țigări de foi.

Întreaga producție de tutun pe 1926 a fost de 98 miliarde pfunzi.

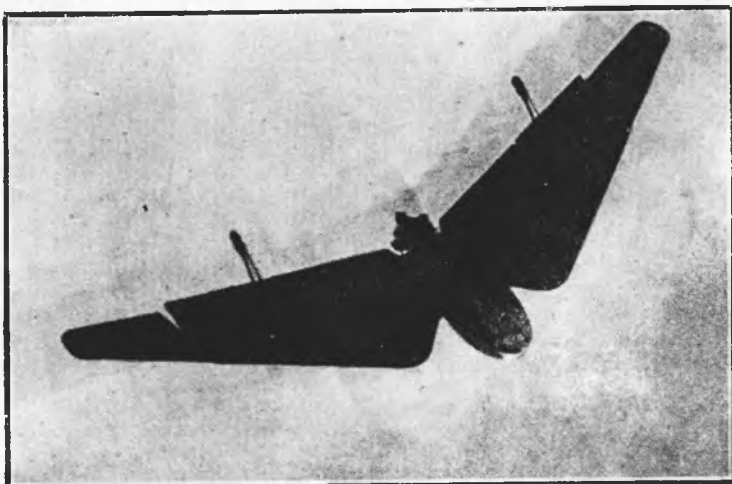
Știți de ce birjarii-acuma, Circulă 'ntr'o parte numa' Respectând modalitatea? Ca 'n cealaltă parte, încă, Onor. Public săpetreacă, Răsfoind „Realitatea“.

Tom Heeney, neinvinsul boxeur din Noua Zeelandă e culcat „knock-out“, după al zecelea tur, de către celebrul șampion al lumii Gene Tunney. Marele match a avut loc la New-York, luna trecută, în imensul stadion Yankee Stadium.

Numărul viitor al revistei noastre, va fi închinat pitorescului ținuturilor românești.

Nu trebuie să lipsească din nici o casă.

„Pterodaktylul“ un avion fără coadă, asemenea unei molii urlașe, face senzație pe aerodromul din Hendon, la Londra.

Spărgători moderni

În toate epocile au existat oameni cari s'au abătut dela drumul drept. Singuri sau ca șefi de bandă, aceștia au băgat lumea în sperieți, prin jafuri și crime, periclitând siguranța populației din regiunile unde operau. Au fost chiar timpuri, — în antichitate și evul-mediu, — când organizațiile de tâlhari, amenințau siguranța statelor însăși și aceste timpuri, par să renască în America.

Este de-ajuns, să ne amintim de lupta de exterminare, pe care a dus-o Roma, sub Pompeius, contra piraților din Mediterana, războiul porturilor nordice și baltice. — în evul mediu, — contra hoardelor de pirați, conduse de Klaus Stäbecker, lupta grozavă, care a dus-o statul Carolina, din America, contra bandiților cari amenințau în permanență șoselele, fapt care a determinat înființarea celei mai teribile pedepse, — moartea fără judecată, — inspirată din grija autorităților, pentru siguranța publică.

Numele acestor Stäbecker, Schinderhahn și al lui Cartouche, — care opera în Franța ca șef de bandă în 1721 și care a sfârșit pe roată — erau cel puțin înconjurate de o aureolă romantică. Aceștia încaltea se bucurau de o deosebită considerație, în rândurile populație sărmăne, pe care o ajutau cu dărnicie, atunci când era amenințată de foame sau de creditorii nerăbdători. Natural, că nu grija de cei săraci, îi împingea la darea „loviturilor”, — cari totdeauna produceau, — ci intenția de a-și satisface orgoliul și tilul nobil de „apărător al celor slabi”, grație cărora, popoarele au țesut atâtea legende romantice, care le-au sporit aureola.

La fel la noi în țară — mai ales pe vremea fanarioților, oameni necăjiți, asupriți sau nedreptățiți ap'cau calea codrilor și deveniau haiduci. Și aceștia loviau pe cei puternici, dar cruțau și ajutau pe cei slabi și sărmăni.

Jianu, Tunsu, Negoită și în ultimul timp, Panleimon și Terente, poartă toți aceleași titluri de grațitudine populară.

„derne” și egoismul, par a fi elementele dominante și în aceste sfere.

Se sacrifică gloria romantismului, pentru a lucra rapid cu un cinism nemaipomenit, în slujba unui egoism fără scupule, care de multe ori adună comori întregi, cu riscuri uriașe, pentru a le risipi apoi, într'o clipă. Spargerile se operează în stil mare. Jefuirea a trenuri complete, este ceva la ordinea zilei, în America. Bande mascale, o-presc trenul, în plin câmp, parcurg com-

Whitemore din Baltimore, care a făptuit șapte omoruri cu „un venit net” de 386.000 dolari, dinapoi a rețelei în sala de conversații a închisorii.

Orbit pe 10 minute

Gazele lacrimogene fac nepuțincioși pe bandiți, când se găesc la distanță potrivită.

Criminalitatea modernă însă, — și vorbim de cea americană, — nu vrea să mai știe de romantism și dacă-l mai practică, o face pe o scară foarte redusă. „Principiile mo-

partimentele, cu revolverul întins și silesc pasagerii, să le predea banii și obiectele de valoare. Apoi, dispar cu automobilele, care îi așteaptă pe șosea.

Ținta principală a bandiților americani, sunt transporturile mari de bani. Din această cauză, aceste transporturi se fac în automobile blindate, înarmate cu mitraliere, însoțite și de o coloană puternică de polițiști. De-asemena, se uzează și de motocicletele blindate, la urmărirea criminalilor.

Paradisul spărgătorilor americani este Chicago. „Câmpul de operațiuni”, — orașul, — este împărțit în raioane, între diferitele asociații, care păzesc cu deosebită grije, ca „teritoriul” din administrația lor, să nu fie „călcat de concurență”. Se dau uneori adevărate lupte de frontieră, — război în toată regula, — între teribilele bande Aiello și Capone, cari sunt cea mai grozavă batjocură, adusă autorităților.

Intr'adevăr poliția asistă la ele, dar nu le consideră ca pe un „tertius gaudens”, ci îi este imposibil să intervină.

Acest Capone, a plasat de curând, un capital de 35.000 dolari provenit din furturi și contrabande într'o „Societate pentru curățirea higienică a magazinelor”. De-atunci, localul societății, — care suferise multe atacuri, este ferită de spargerii și dacă ar fi să credem ziarele americane, sunt foarte multe firme comerciale, care caută colanizarea tacită a vre-unui bandit cunoscut, care

Joe Aiello, (jos) și Al. Capone, (sus) conducătorii celor două bande puternice de criminali, cari terorizează populația din Chicago și-și dispută stăpânirea acestui oraș.

să feriască întreprinderea de jafuri.

Când a murit acum câțva timp, „cel mai teribil bandit american”, veșnic căutat de autorități, au luat parte la înmormântarea sa, toți criminalii, tâlharii și spărgătorii din Chicago, cari au eșit toți din asucnzătorile lor. Poliția nepuțincioasă, i-a lăsat să de-

(Citiți urmarea în pagina 18)

CURIOZITĂȚI

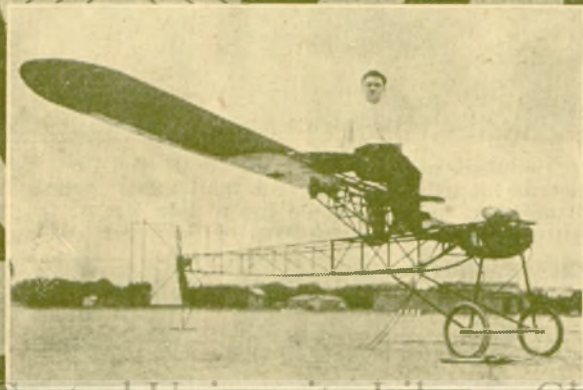

Un bătrân, negru, în Mexic. Ist potolește seica, cu... un bloc de ramenteni.

MIZERIE!... O vagabondă a Parisului, dormind pe chei.

O abuzată la dince odrasale în baie. Pe cel mai mic dintre copii îl poartă în spate.

Un nou model de aeroplan a fost construit de domnul ZASCHA (sus pe aripă). După cum se pare, noul aparat, deși de o construcție extraordinară de simplă, — seamănă cu o bicicletă — va fi în măsură să zboare cu ușurință cu care merg automobilele.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Femele engleze, pleacă vara pe câmp, la plajă sau la stațiuni climatice. Ele evită neplăcerile hotelurilor cucerite și celorlalte angustii. Le vedem aici în stâlpi și cu tot confortul, odihnă, după o masă copioasă, preparată de ele înșile.

Petrecere îlgănească sau sărăcia veselă, la periferia Bucureștilor

Nu vă speriați! Nu e vorba de o crimă monstruoasă! Capul dar... este îngropat în nisip, iar tânăra-i tovarășă de plajă, îi da o dovadă solare.

Cum își petrec viața marile personalități politice

Stresemann se află într-o mică localitate balneară, împreună cu soția și cei doi fii ai săi, dintr-o primă căsătorie.

Chamberlain intenționează să facă o splendidă plimbare pe mare, până în California.

Regele Alfons al Spaniei, a făcut o plimbare de câteva ceasuri cu un submarin. El însoțea regina și doi din fii lor.

Principesa Marie-José, a Belgiei, s'a plimbat câteva ceasuri, cu aeroplanul. Hindenburg nu a părăsit încă Berlinul. Regele Angliei s'a retras la un castel spre a se odihni, ca și regina Mary, de „obose-lile sezonului londonez.”

Un grup de foști combatanți englezi, pe câmpurile de luptă din Franța, au venit zilele trecute în pelerinaj, să revadă locurile pe unde au trăit zilele crunte din 1917. Combatanții vizitează și evocă amintiri pe câmpul de luptă dela Ypres.

Comerț cu carne de câine

Există un ținut în care populația devorează foarte multă carne de câine.

Să nu vă închipuiți însă că e vorba de cine știe ce stat îndepărtat de pe glob, rămas în urmă cu civilizația. Din contră, o regiune cu pretenții de ultra modernism. Saxonia.

În acest stat german, câinii sunt puși pe aceeași treaptă cu oaia, vaca sau porcul. Sunt crescuți, îngrișiți sistematic și transportați la abator...

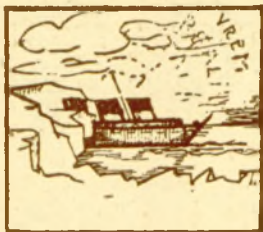
Și comerțul în acest gen, exercitat în văzul tuturor, e cât se poate de rentabil. La Chemnitz — spre exemplu — nu există cartier care să nu-și aibă măcelăria lui specială cu carne de câine. Cea mai mare afacere o realizează un anume Tuscheerer situat în cartierul lucrătorilor din Sonnenberg, care a și fost, de altfel, supranumit „regele câinii de câine” — strașnic titlu!... nu se poate spune că saxonilor le lipsește imaginația...)

După o recentă anchetă, acest oraș absoarbe peste treizeci de mii de câini anual, pe când întreaga Saxonie consumă aproape 70.000.

Să nu ne surprindă. Mai zilele trecute chiar, se semnalase descoperirea unei însemnate cantități de măruntaie canine, pe grătarele câtorva cărciumi din Ploști...

...Noroc numai, că noi n'avem mania statisticilor!...

CHERYJEAN

Krassin depeșează: „Ceață...
...Șă înaintăm... pe ghiță
N'avem... posibilitatea!
Doar dacă primim benzină,
Și revista cea mai fînd
De cetit — „Realitatea”.

Majorul englez Cohen, care și-a pierdut ambele picioare pe câmpul de luptă, depune o coroană pe mormântul „Soldatului Necunoscut” din Bruxelles.

Ca să înceteze odată,
Sărăcia 'n țara toată
Răul și calamitatea,
Dom' Ministru dela Muncă,
Tuturor a dat poruncă,
Ca să ia „Realitatea”.

Poșta Cinefililor

I. Petrescu. — 1. Nu-și putem da în vileag numele; 2.40; 3.24.

Elisabeth D'y. — 1. GLORIA SWANSON: United Artists Studio, Hollywood City, Calif., U. S. A. 2. EVI EVA: Berlin Wilmersdorf, Badenschesstrasse, 20. 5. CAMILA HORN: United Artists studios Hollywood Calif. U. S. A. 3. MARIA IACOBINI: Berlin W. 10, Friedrich-Wilhelmstrasse, 13. 4. Nu cunosc adresa Nitei Naldi. 5. ELISABETH PINAJEFF: Berlin-Charlottenburg, Kurfürstendamm 38—39. 6. JENNI JUGO: Berlin Halensee, Kurfürstendamm, 152.

R. Veneri și O. V. — 1. A jucat în Notre-Dame și Fantoma dela Operă. Nu cunosc însă filmul celălalt. Cred că l-ați scris greșit. 2. LON CHANEY: Metro-Goldwyn Studios Culver City, Calif., U. S. A. 3. CARL SCHENSTROM (Pat): c/o Paladium-film, Copenhaga, Danemarca; și HAROLD WADSEN (Patachon): c/o Paladium-film, Copenhaga, Danemarca. 4. WERNER FUETTERER: v. R. I. 30, Delaslatina. 5. VICTOR VARCONY: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, Calif. U. S. A. 6. BUSTER KEATON: Buster Keaton Prod., 1025 Lillina Way, Hollywood, Calif., U. S. A. 7. MARIA CORDA: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, Calif., U. S. A. 8. RAMON NOVARRO: v. R. I. 30, Piverth-Galați. 9. BRIGITTE HELM: Berlin Friedenau, Fehlerstasse, 4. 10. EGON VON IORDAN: Berlin W. 15, Lietzenburgerstrasse, 27. 11. CLARA BOW: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, Calif., U. S. A. 12. Elisabeth Pinajeff: vezi răsp. precedent. Restul în numărul viitor.

Capitan Rătescu, Bacău. — „Studentul din Praga” a fost filmat odată înainte de războiu și odată în 1926. Distribuția primei realizări nu mi-o mai amintesc, dar dacă memoria nu mă înșală, a cuprins și pe Paul Wegener, care a interpretat rolul cămătarului, rol ce l-a revenit lui Werner Krauss în a doua realizare și în care Conrad Veidt a fost studentul, iar compatrioata noastră Eliza la Porta, țigancă-florăreasă.

D-na C. din Ploști. — Sunteți o rară excepție, căci puține mame vor să facă din fiicele lor artiste de cinema. Veți întâmpina multe greutăți până ce fetița dv. va fi angajată, căci la noi se turnează prea puține filme, iar rolurile de copii sunt, în majoritate, eliminate. Vă puteți însă adresa unuia din realizatorii noștri, de pildă d-lui Ion Șahighian, sau d-lui Jean Mihail, care să vă aibă în vedere.

I. Corhan, Focșani. — Monte Blue: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood, Calif. (U. S. A.); William Wilson: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood, Calif., U. S. A.

I. Sireșcanu-Iași. — Scrisoarea d-tale e interesantă, dar fără valoare, căci la acest concurs nu se acceptă voturi prin procură. Desigur că nu le puteți scrie în românește. Sunt multe filme realizate cu Werner Fuetterer, dar editorii noștri nu se prea grăbesc să le angajeze.

Se spune că Mady Cristians ar fi româncă, dar nu pot ști nimic precis. Biografiile vor apărea pe rând; aci nu-și spațiu lor.

MOBILE de PRIMUL RANG

și anume: dormitoare, sufragerii, garnituri de salon, șezloane, scaune, etc. în mare asortiment permanent la

Depozitul de MOBILE „VICTORIA”

CRAIOVA

Str. Unirii Palaful Minerva

Invităm pe mulți stimatei amatori de mobile din CRAIOVA și OLTENIA în prăvălia noastră spre a vedea mobilele noastre.

Prețuri și condițiuni avantajoase.

REALITATEA ZÂMBEȘTE

CÂND VREA FATA...

Coana Lucreția sau tușa Țica, cum îi zic rudele, prietenii și cunoscuții este văduvă prin deces și locuiește în Mântuleasa. Fumează ca un turc, cumpără zarzavaturi din poartă și așteaptă să-și mărite fata. Căluța, urâțică, este din ce în ce mai nerăbdătoare să întrebuințeze fețele de pernă festonate, șervețelele brodate și plapuma de mătase roșie, de teamă să nu se tace.

În papuci pe talpă, cu o țigară stinsă în colțul gurii, pe scaun lângă mașina de gătit scoasă în fundul curții, tușa Țica, leagată la cap, caută pețitori în cărți ridicându-se din când să întoarcă ardeii ce se coc încrețindu-se pe plită imprăștiind poftă de mâncare prin vecini. Căluța stă

și ea pe o ladă și citește cuminte, curățel îmbrăcată „Caterina, împărăteasa Rusiei”.

— Mamă, strigă ea dela o vreme fără să ridice ochii.

— Aud.

— Știi ceva...

— Știu dacă mi-i spune.

— Am să mă mărit.

— Să te audă Dumnezeu!

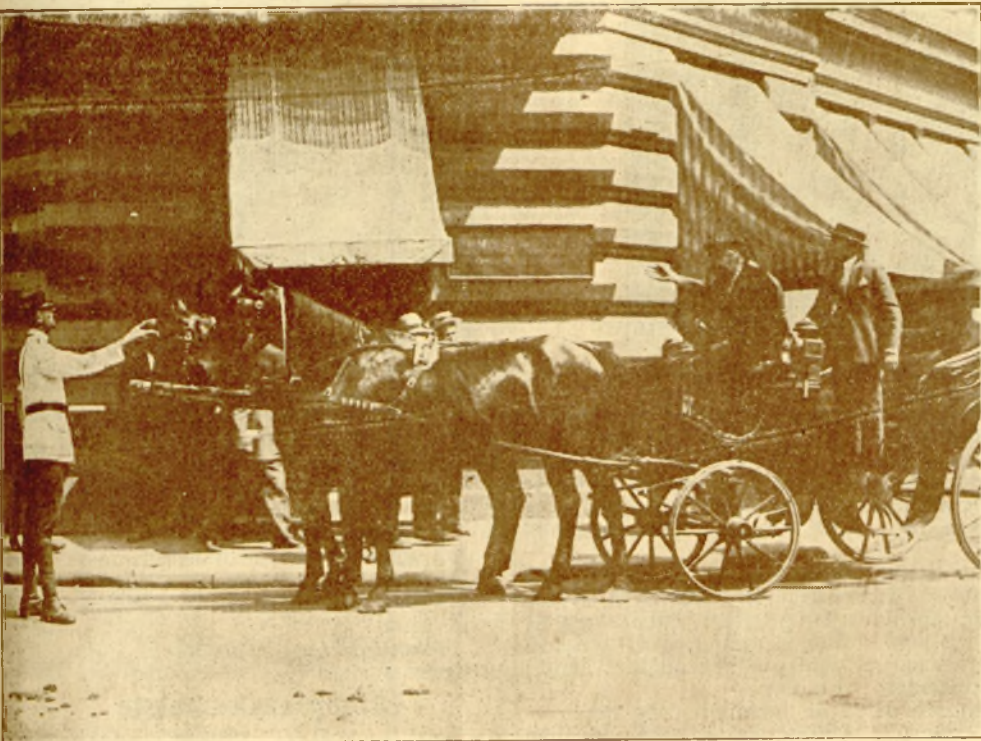
— Știi cu cine?... Cu d-l Popescu.

— N'ai decât, da să știi că nu-ți dau un cap de ață... Să-ți sece mâna, să dea Dumnezeu să mă vezi cerșind la pod.

— Dar ce-ți este, mamă!

— Mărită-te, nu zic să nu te măriți, da mărită-te cum trebuie... Ai învățat la Vanhelică, știi franțuzește...

Nu e voe!

O grozavă 'nvălmășală,
E acum în Capitală,
Iar pe strada principală,
Doamne, ce mai tărăboi e!
N'ai voe să treci d'a dura,
Nici în car, nici cu trăsura,
C'a dat ordin Prefectura:

— Nu e voe!

— Nu e voe!

Ordonanța astfel spune:

„Numai într'o direcțiune!”

Cine nu se va supune,

L-a luat sfântul Sisoe!

Poți fi prinț dela Parânga,

Poți să cânti și dânga-dânga,

Ca s'o iei puțin la stânga,

— Nu e voe!

— Nu e voe!

— Ce știi...
— Cânti la pian.
— Ce cânt...
— Ai truso, mobilă. Să iei și tu măcar un ofițer, da nu băiatul plăpumarului.
— Dacă-mi place mie...
— Un ala scurt.
— Cât mine.
— Un dop.
— Ce-ți pasă d-tale?
— Și urât...
— Bărbat... N'ai să trăești d-la cu el.
— Ziceam să iei un om cum se cade, funcționar... Să vă fi cununat nen'tu Chirilă, că mi-a și spus... Ține la tine.

— Așa ținut, să mă ia în brațe cum vine, mersi...
— Nu te gândi. Pentrucă te cunoaște de mică... Poate că te înzestrează, de unde știi... Avere are, slavă Domnului... I-am dat a înțelege.

— Ți-ai și găsit omul... Știi eu după ce umblă dumnealui.

— Fă-te că nu înțelegi... Până te măriți, că pe urmă...

— Nu știu, eu vreau să iau pe Ionel.

— Atâta să trăiască el.

— Doamne, mamă, ce-ai cu omul...

— Par'că-i dracu.

— Dacă-mi place mie.

— Un stricat.

— Cine ți-a spus d-tale că e stricat?

— Un bețiv.

— De unde știi că e bețiv?

— Carlofor.

— Ai auzit d-la că joacă?

— Zice că are și un copil cu fata găzarului.

— Minciuni, cine ți-a spus...

— Știe lumea.

— Dacă te iei după vorbe.

— Nu e vorba, mi-a spus și Mitică, agentul dela siguranță, că s'a luat după el și a aflat tot, cum bea, unde joacă, cu cine trăește... M'a costat o sută de lei și numai de rău mi-a spus.

— Dacă n'ai de lucru... Ce te așteptai să spună pentru o sută de lei?...

G. BRĂESCU

C'un cățel pe brațe, (Schnuky),
Lilly, Fifi și cu Țuky,
Trec și li se văd genunchii,
Și-i aproape goală, Zoe;
Dar când trece vre-o pereche,
Imbrăcați de modă veche,
Un gardist într'o ureche,
Ii oprește
— Nu e voe!

Când pe ceruri luna sburdă,
Trec mașini în goană surdă
Și viteza lor absurdă,
S'o oprești, e anevoe.
Numai când spre dimineață,
Trece-un car cu boi prin piață
Ș'un moșneag, frumos la față,
Toți îi strigă:
— Nu e voe!

Prin palate aurite,
Fraude nepedepsite.
Răutatea ne înghite,
Ca pe vremele lui Noe;
Dar să rupi din bălărie,
O lalea, o iasomie,
Intri viu în pușcărie!
— Nu e voe!
— Nu e voe!

V'ași mai scrie pe tăcute,
Versuri, vrute și nevrute
Despre-amorurile mute,
Depe Venus, despre Joe,
Dar mă tem că vre-o duduie,
Palidă ca o gutuie,
Să nu sară și să spuie:
— Nu e voe!
— Nu e voe!

ION PRIBLAGU

Spărgătorii moderni

(Urmare din pagina 14)

fileze în liniște, cu toate că majoritatea lor, cunoscuți și urmăriți de mult, cu mandate de aducere.

Aceasta pentru America.

Dar nici continentul nostru, nu poate renunța ala dubioasă „glorie”, de a poseda spărgători de stil mare.

Intr-o periferie a Vienei, locuia nu de mult, un individ, care ducea o viață luxoasă, într-o vilă proprie, centrul de unde dădea niște lovituri uriașe. Urmărit, a căzut mort în mâna poliției, după o luptă aprigă, în care a utilizat cele mai moderne arme de atac și apărare. La descinderea pe care au făcut-o autoritățile, au descoperit un întreg arsenal de unelte de spargere, din cele mai moderne, prevăzută și cu mașini, pentru proba metalelor, din cari sunt fabricate cascele de bani. Totodată, au descoperit un aparat complet montat, de sudură autogenă, cu o capacitate de 3600 de grade, fabricat de bandit, grație studiilor sale tehnice și după indicațiunile bibliotecii de tehnologie pe care o poseda, în vila locuită de el.

E vorba de Johann Breitwieser, cel mai grozav bandit austriac.

Am avut deasemenea ocaziunea să constatăm, că spărgătorii moderni, se servesc în atacurile lor, de ultimele expresiuni ale științei, în materie tehnică și chimică.

Nu de mult, la Berlin, când a fost atacat un magazin de bijuterii, bandiții au uzat de niște bombe, cari le-au acoperit acțiunea cu un nor uriaș și des de fum chimic. Până să intervină autoritățile și pompierii, spărgătorii au dispărut, lăsând magazinul

gol. Dar asemenea cazuri, sunt nenumărate.

La spargerea de mai sus, a jucat rolul principal o femeie, care a condus toată afacerea. Foarte ades, logodnicii cu logodnicele, soțul cu soția sau amantul cu concubina, sunt complici. Dar tot atât de des, femeia este aceea care dă imboldul și de multe ori joacă rolul principal, sau pe cel salvator.

Rebeca Bradley Rogers, soția unui avocat din Texas a fost condamnată pentru un îndrăzneț furt la o bancă, la 14 ani închisoare.

Când vestitul bandit Bernușa, din Bucovina sau criminalul leton Kaupen, au fost arestați, femeile lor, au adunat resturile bandelor și au continuat „opera” celor executați.

În materie de „emancipare” criminală, tot americanele sunt în frunte. Astfel, soția unui avocat, din Austin, în Texas și o studentă din Dakota-Sudică, au declarat după pronunțarea sentinței, că sunt mândre de a fi dat „singure”, loviturile la bănci.

Bărbați, ca și femei, au înspăimântat omenirea, prin cinismul și cruzimea cu care operează. Avutul public și particular sunt în permanentă primejdie. Deaceia, toate statele, trebuie să considere de datoria lor, de a pune toate forțele autorităților în acțiune, pentru stăvilirea acestui rău universal.

Situația, foarte apropiată de anarhie, care domnește în America trebuie să dea semnalul de alarmă, autorităților conștiente din toate țările.

Crima dela hotel „Carol” și fioresul asasinat dela Cernăuți, sunt încă proaspete și misterul este nepătruns.

...Poliția noastră, are cuvântul...

Miss Jérôme Phaff, a fost condamnată la moarte de tribunalul extraordinar din San-Francisco, pentru piraterie.

O pedală sub raft, emite printr-o apăsare, un puternic gaz lacrimogen, care imobilizează pe răufăcători.

Oamenii sunt făcuți din carne

(Urmare din pagina 8)

„Bine înțeles isprăvisem. Mă pregăteam tocmai să plec”.

— Trecea un copoi. Dar nici nu s'a oprit. A mers drept înainte. M'am întors atunci și am fluierat iară. Ce ai mai așteptat atâta, după aceea?”

„Așteptam să fiu sigur” — explică Matt. „Mi-a părut bine când am auzit a doua oară semnalul. Greu lucru să aștepti. Stăteam pe loc și mă gândeam, mă gândeam!.. la tot felul de lucruri. Ce curioase gânduri poate avea un om. Și mai era o afurisită de pisică, care umbla mereu prin apropierea casei și mă necăjia cu sgomotul ei”.

„Zici că e grasă?” exclamă Jim, neatent la spusele tovarășului și cuprins de bucurie. „Sunt sigur Jim, că e o afacere foarte grasă. Ard de nerăbdare să le mai privesc odată.”

Fără să-și dea seama cei doi iuțiră pașii,

rămânând însă tot precauți. În două rânduri ei schimbă direcția, spre a evita întâlnirea vreunor polițiști. Și numai după ce se încredințară că nu sunt observați, pătrunseră în gangul întunecos al unui hotel estin.

Deabia când ajunseră în odaia lor, din ultimul cat aprinseră un chibrit. În vreme ce Jim aprindea lampa, Matt incuie ușa și trase zăvorul. Când se întoarse el observă că tovarășul lui așteaptă nerăbdător. Zâmbi la nerăbdarea celuilalt.

„Lămpile astea de buzunar sunt bune — spuse dânsul — scoțând una din buzunar și examinând-o. — Dar ne trebuie o baterie nouă, a slăbit cu totul. De câteva ori am crezut că mă va lăsa în întuneric.

Ciucat aranjament în casa aceea, eră cât pe-aci să mă pierd. M'a încurcat și faptul că odaia lui era pe stânga.

„Ți-am spus doar că e pe stânga”, îl întrerupse Jim.

„Mi-ai spus că e pe dreapta — ripostă

Matt — cred că știu ce mi-ai spus, și apoi am și harta făcută de tine”.

Scotocind prin buzunar, dânsul scoase o foaie de hârtie îndoită. După ce o desfăcu, Jim se aplecă și privi.

„Am greșit” admise dânsul.

„Desigur. Am fost nevoit să fiu ghicitor”.

„Dar ce importă acum — exclamă Jim — arată ce ai!”

(Continuarea în numărul viitor)

Rectificare

În numărul 31 al revistei noastre dintr-o eroare a fost arătat drept autor al jocului No. 1 (silabe încrucișate) d. Const. Massu. Jocul a fost imaginat și aparține d-lui Constantin Palade-Bacău.

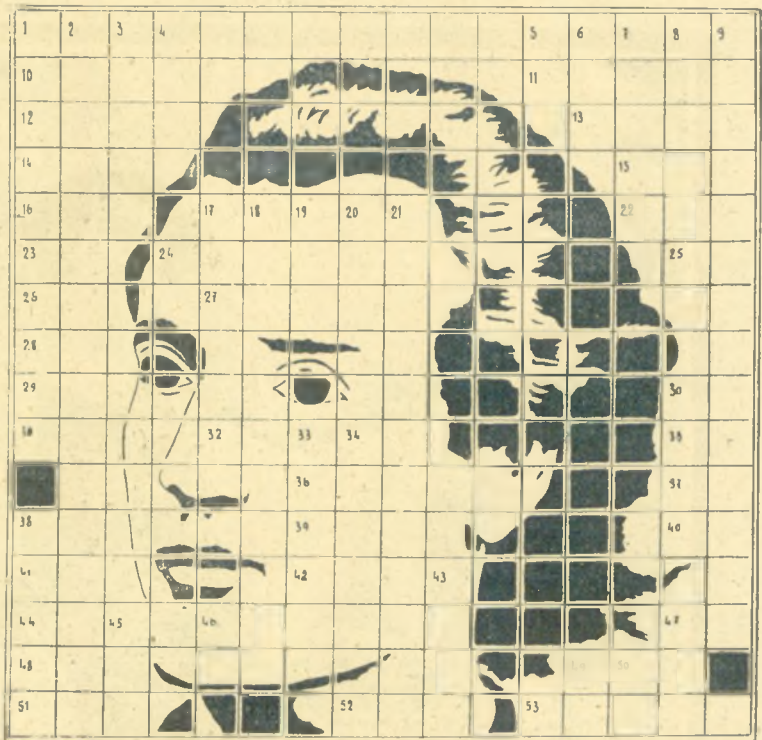
Jocurile „Realității Ilustrate”

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1 (V. Alexandri) Cuvinte încrucișate (10 puncte) de CONST. COJAN

Joc No. 2 (M. Eminescu) Cuvinte încrucișate (10 puncte) de CONST. COJAN

Orizontal: 1) Poezie de V. Alexandri; 12) Legătură frățească (articulat); 13) Restaurant; 14) A se văita; 15) Putere; 20) Coastă; 21) Localitate în Franța (invers); 22) Inflorescență; 24) Insulă în Oceanul Atlantic; 25) Notă muzicală; 26) Sfijit (Mold.); 28) Două consoane; 29) Două litere din „Doi”; 30) Notă muzicală; 31) Notă muzicală (invers); 32) Pronume; 33) Sufix; 34) Prepoziție; 35) Pronume; 37) Două litere din „Fân”; 38) Interjecție; 39) Poezie de V. Alexandri; 42) Pronume; 43) Nume feminin; 45) Sufflare (Med.); 46) Notă muzicală (invers); 47) Plantă cu flori galbene (Tr.); 49) Ochiu de sticlă (invers); 50) Zeitate; 51) Anagramă din „Vina”; 52) Pictor francez 1798—1882; 53) Pană de despicat; 54) Localitate în Austria; 55) Fluviu în Europa; 56) Obții; 57) Canal (invers); 58) Religione (pop. invers).

Vertical: 1) Poezie de V. Alexandri; 2) Poezie de V. Alexandri; 3) Rână (Mold.); 4) Ivi; 5) Pronume; 6) Pronume; 7) Conjecție; 8) Pronume (invers); 9) Șopron (Mold.); 10) localitate în Franța; 11) Poezie de V. Alexandri (invers); 16) Poezie de V. Alexandri; 17) Iubit; 18) În timpuliernei; 19) Trei litere din „Anjou”; 23) Interjecție; 27) Pronume; 36) Localitate în România; 37) Poezie de V. Alexandri; 40) Oraș în Ungaria; 41) Măsură agrară; 44) Patria lui Strabon; 48) Lăteră grecească; 55) Măceș (Tr.); 57) Pronume.

Orizontal: 1) Poezie de M. Eminescu; 10) Râu în Franța; 11) Nume feminin; 12) Glorific; 31) Pășune (Mold.); 14) Popor asiatic; 15) Interjecție; 16) Interjecție; 17) Poezie de M. Eminescu; 23) Treci bruce (fig); 23) Inițialele numelui unui celebru critic francez (1804—1869); 24) General francez (1763-1813); 25) Interjecție; 26) Diftong; 27) Acid; 28) Inițialele unui celebru pictor francez (1748—1825); 29) Apucă; 30) Operă; 31) Pronume; 32) Ciuciure; 35) Măsură agrară; 36) Tară în Asia (Ant.); Notă muzicală; 38) Prepoziție; 39) Plantă; 40) Posed; 41) Pronume (invers); 42) Disparițiune treptată (fig.); 44) Incet; 46) Poezie de M. Eminescu; 47) Negajie; 48) Fiica lui Cadmus (Mit.); 49) Poezie de M. Eminescu; 51) Nume masc.; 52) Conjecție (invers); 53) Poezie de M. Eminescu.

Vertical: 1) Poezie de M. Eminescu; 2) Poezie de M. Eminescu; 3) Supăra (fig. invers); 4) Cântăreț grec; 5) Sufix; 6) Paradis; 7) Romancier francez (1803—1870); 8) Poezie de M. Eminescu; 9) Poezie de M. Eminescu; 17) La ureche; 18) Diviziune de timp (invers); 18) Arbore; 20) Imi însușesc (invers); 21) Poezie de M. Eminescu; 30) vas; 33) Regat în India; 34) Uni; 38) Poezie de M. Eminescu; 43) Scriitor și teolog jansenist (1613-1684); 45) Personaj biblic; 47) Guvernator (ad.); 49) Mamifer (plural); 50) Produce.

Joc No. 3 Logogrif

(5 puncte)

de CONST. P. HORJEA-Câmpina

I

Cuvântul ce-i de aflat
N'are multă căutare;
Și'nseamnă iubiți amici
Colportor de lucruri mici
De valoare

II

Din opt litere-i format.
Suprimând pe cea finală
Și continuând așa.
Multe lucruri noi vom da,
La iveală.

III

Intâi nume feminin.
Mai apoi un domnitor.
Cel de-al treilea însă, arată —
„Caute-și norocul”. — Iată
Ce ușor.

IV

Elidând din nou finala,
Vom găsi o suprafață,
Ce se află'n Geometrie.
Asta orișicine-o știe.
Din viață.

V

Tăind litera din urmă
La acest cuvânt aflat,
Am găsit, ca și prin vis
Un cuvânt ce — paradis —
A'nsemnat.

VI

Procedând la fel acuma,
Vom afla o întrebare,
Știută de orișicare
Cetitor și cetitoare,
Mic și mare.

Joc No. 4 Logogrif

(5 puncte)

de N. GH. POPESCU, R.-Vâlcea

— Cuvântul meu e un mister
Cu șase capete — dar sper
C'o să-l găsiți ș'aveți să fiți
— Cu siguranță — mulțumiți !

De-i tai un cap, ai săvârșit,
Un act de lege pedepsit
Și'ntr'o mașină l'ai schimbat,
Când i-ai tălat pe celălalt.

Mai taie-i unul, căci e just,
C'ai să găsești ceva cu gust:
O pasăre; suprimă iar,
Și vezi că-i lucru de plugar.

Suprimă altul ș'apoi stai,
Că peste-un zeu puternic dai;
Mai taie iar — dacă'ndrăznești,
Și vezi de nu cumva'l găsești ?...

.....
Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Sept. cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 29, 30, 31 și 32, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Septembrie 1928.
.....

„REALITATEA ILUSTRATA”
revistă săptămânală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg . . . . . Lei 300
Pe o jumătate an . . . . . „ 170
Pe trei luni . . . . . „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America . . . . . „ 500
Jugoslavia și Cehoslovacia . . . . . Lei 500

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

REALITATEA

ANUL II, N. 32
25 August 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FILMUL IN REPAOS

(Camilla Horn, Lillian Harvey, Jenny Jugo și Willy Fritsch)